

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Provincia Toletana.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-69709](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-69709)

PROVINCIA
TOLETANA.

NUMERANTVR in Prouincia Toletana Socij septemdecim supra quingentos; in Domo Professorum Toletana triginta nouem; in Collegio Complutensi, & in adiunctis ipsi residentijs octoginta sex; in Matritano quinquaginta sex; in Murciano sex & sexaginta; in Caruacensi vnde- uiginti; in Oropesano triginta nouem; in Oca- niensi duodeuiginti; in Bellomontano sexdecim; in Seguritano tredecim; in Placentino vnde- uiginti; in Conchensi vndecim; in Toletano octo; in Domo Probationis Matritana triginta sex; in Villaregiensi triginta nouem; in Residentia Al- magrensi nouem; in Collegio Optensi viginti tres; in Talauerano quindecim; in Missionibus tres. De numero Sacerdotum, Magistrorum, Scholasticorum, Coadiutorum, Nouitiorum, De- functorum, vel Admissorum in Societatem, nihil certi colligere potuimus ex literis huius Prouin- cia, ac proinde omisimus.

DOMVS PROFES-
SORVM TOLETANA.

ILLVSTRISSIMVS Dominus Cardinalis
propitium sese erga nos, ac beneuolum prestat;
iuuat magnificè suis eleemosynis, & interdum
sua

sua præsentia dignatur. Id ipsum Magistratus imitantur; quo studio, quo labore, nostri ciuitatis bono dent operam, grato animo æstimantes. Binæ ad circumposita oppida excursions factæ sunt, operæpretio vniuersim maximo, nullo speciatim euentu memorabili. Didacus Gomezius Sacerdos Professus extinctus hoc anno est, magno ciuium dolore, nam erat plurimis à Confessione.

Hoc itidem anno, quod abhinc multis optatum fuerat, perfectum denique est. Etenim D. Petro Manrico viro admodum illustri vita functo, D. Stephania eiusdem soror, pro insigni sua pietate, beneuolentiaque erga nostram Societatem singulari, omnino curauit, vt quod de hac domo condenda, & Collegio ditando agi cum fratre cœperat, ipsa superflite perageretur. Atque suarum omnium facultatum, & rei perficiendæ summam apud eos deposuit, quibuscum agebatur, vt arbitrato suo prout magis è re nostra fore videretur, quidlibet statuerent, modo frater, ipsaque fundatorum nomine gauderent. At vero ita & ipsorum dignitati, ac splendori, & nostris rationibus consultum est, vt res nihilo ipsis minus honorifica, quàm nobis commoda censeatur. Conclufum quippe est, vt domo hac ipsorum impensis primùm extructa, subinde redditus Collegio attribuantur. Quæ omnia Reuerendo admodum Patri nostro Generali probata fuere, atque adeo firma, & rata habentur.

COLLE-

**COLLEGIUM COM-
PLUTENSE.**

SCHOLASTICI nostri in rei literarię, & pietatis studium ea, qua superioribus annis, diligentia incubuerunt; neque in utroque studio profectus penes ipsos fuit tantum, sed ad externos scholasticos, cum quibus consuetudinem habent, largè manavit. Parem oppidanis operam nostri sacerdotes nauarunt excipiendis confessionibus, dissidijs componendis. Maioris summę restitutiones effectę sunt, vincti identidem adhortationibus recreati, cibo refecti; feminę è maximo, in quo versabantur, animi discrimine liberatę; pueri catechismo instituti. Nostrorum conciones, nec non lectiones magna cum frequentia, fructu non impari processerunt. Complures ad pias meditationes admissi, ex quo fructus extitit multo maximus. Ex ijs, qui nostram Societatem petebant, quinque hoc anno selecti sunt. Sodalitium cognomento Annunciatę in dies Sodalium numero, ac pietate promouetur; quis sit proventus, & præsertim quanto erga Deiparam Virginem studio afficiantur, vnus exemplo discere licebit.

ERAT is maxime addictus pijs exercitationibus, quibus sodalitium ex instituto dat operam, insignemque inde erga Virginem tutelarem religionis affectum comparauerat. Patriam suam, quę mari proxima est, cum aliquando adijisset, & fortè lituus animi gratia cum amicis lustraret, incessit eum cupido sese abluendi, atque id ipsum vt alij facerent, enixè suasit. Recusarunt ipsi prætenso periculo;

periculo; vnus ille pro natandi dexteritate nihil
veritus, salo se dedit, cum repente vento crebref-
cente & oborta tempestate, quantumuis tenitens
in altum abripitur; & diuturna cum mari aduer-
so lucta fatigatus omnem sibi ad littus, atque adeo
ad vitam euadendi interclusam viam planè cog-
nouit. Verum in eo discrimine patronam Virgi-
nem suppliciter iuxta, ac fidenter precari non o-
misit, vt homini, qui suum Sodalitium profiteat-
tur, vbi humana præsidia non suppetunt, præsen-
tem, atque opportunam opè pro sua benignitate
afferre valit: neque irrita spe; etenim alia omnia
potius suspicaturus pede terram offendit, cui in-
nixus caput exerit, paululum respirat, ac denud
Virginis præsidium, sub cuius patrociniò degit,
in tanta rerum desperatione, impensius efflagitat.
Interim amici, quoniam ipsorum conspectum fu-
gerat iam diu, quem oculis minimè poterant, mi-
seratione, & lacrymis prosequerantur, scilicet a-
ctum de illo esse rati. In ea anxietate cum essent,
aduentantem puerum vident funibus in fascicu-
lum colligatis onustum, qui eos magna animi sig-
nificatione ipsis obtulit, vt sodalem ad littus ex-
traherent. At illi nihil funibus opus esse aiunt, ca-
daver se expectare, non hominem: ille verò opus
fore ipsis instabat, cum inopinato, quem extin-
ctum credebant, vident fluctu ad sese deferri.
Quippe res ita accidit. Prece ad Virginem facta,
semisopitus iuuenis leniter se supra fluctum deijci,
quasi supra mollem lectum animaduertit, eo que
sensim, ac placidè deuehi, quousque littori proxi-
mus, amicis rem, plus quàm dici potest, admiran-
tibus, funesque in ipsum iacentibus, quibus ad
tellurem subducerent; ipso funium ictu excitatus,
prehenfis

prehensis illis sospes ad oram euasit, eo suo gaudio, & amicorum gratulatione, quo maior esse solet merore, metumque præter spem consequuta lætitia. Cæterum ex maris verberatione diu corpori liuor, ac vibices perdurarunt, periculi pariter ac beneficij monumenta. Ad puerum verò cum conuerterent oculos, in summa planitie illum disparuisse vident, ex quo haud dubiè plusquam humanum aliquid fuisse argumentati sunt.

ALTE RVM etiam memorabile huic ipsi scholastico contigit, cum de suo erga Virginem studio remisisset, nec tam multus esset in obeundis sacris mysterijs, alijsque pietatis officijs, quibus pro instituto Sodalitij assueuerat. Aliquando cum amico probò illo quidem, & honesto publicam oppidi viam perlustrabat; cum verò animo occidendi quasi ex insidijs quidam præstolabatur, quod ab ipso se iniuria affectum fuisset suspicatus, falso tamen, & nullo alterius merito. Igitur vt primùm accessit, sica districta ipsū repenti adortus, capiti magno impetu vulnus infixit; mox ille in eodem vestigio concidit. Accurrerunt alij, atque illigato utrunque vulnere lethale illud esse haud dubiè rati, domum adportarunt, breuique Confessionis, Communionis, Vnctionis denique extremæ Sacramentis, aduersus omnè euentum munitus est. Sub hæc, dum chirurgus accitur, afferri sibi libellum iubet, quo Virginis Officium continetur, illud quippe singulis diebus persoluere non quiescebat, tamen si pijs alijs exercitationibus supersederat. Adstantibus mouebat risum, vt moribundus ille de recitando Officio cogitaret, instabat tamen nihilo remissius, id muneris eo se die non perfecisse dictitans, nolle eo in facto morte præoccu-

pari.

pari. Adest iam tunc Chirurgus, & ablato pannorum involuero vulnus detegit, ac minimè periculosum esse comperit. Etenim mucro magno impetu actus, utpote ab homine, qui robore, ac viribus valebat plurimum, ut attigit cranium, re-tortus fuerat vncini in modum, atque inde dilapsus cute, ac carne dirupta, caput magna ex parte fauciauerat, leuiter tamen, neque enim vltèrius quidquam penetravit. Id vero humanitè fieri non potuisse testatus Chirurgus est. Quid plura? Eiusdem Chirurgi iussu, proximo die iuuenis è lecto surrexit. Restat nunc gratus tantis beneficijs, & in obeundis Sodalitij functionibus sedulus cum primis.

COLLEGIVM MATRITANVM.

ITVM est obuiam periculo vitæ, quod viro nobili, nec sine maximo ipsius, & totius familiae dedecore, ab inimicis imminebat, atque nostris authoribus in gratiam venerunt, damno, quod linguæ intemperantia illatum fuerat, compensato. Magistratus, si quem habeat suspendio deuotum, neminem præterquam ex nostris acciri vult, qui confessarij munere fungatur, ne aliquid, ait, reo suggeratur minus consultò, & prædenter, quod ipsius salutis, & iudicis existimationi possit officere. Nostri vero cum ipso constitutum habent, ut ab octauo die ante supplicium infligendum moneantur, ut miseri homines, vniuersæ vitæ confessione, pijs adhortationibus, pœnis vltro susceptis, quibus sua in se ipsis crimina præmaturè

vindicant, ad profectorem comparentur.

Duo ex nostris hoc anno ad superiores euocati sunt, sed numero iactura maior. Prior fuit P. Luitius Gulmanius Prouincialis, quem sanè perfectum omnis sanctitatis exemplar appellare licet in Osorno oppido Diocesis Palentinae ex illustri genere natus, in Societatem nostram Compluti cooptatus est anno millesimo quingentesimo sexagesimo tertio Mense Maio, ætatis suæ anno vigesimo, extinctus vero sexagesimo primo, transactis in Societate summa cum laude totis, qui interiacent, quadraginta vno annis. Superioris munere diu functus est, sæpe collegia rexit, semel Baticam Prouinciam, bis hanc nostram Toletanam est moderatus, quo in munere vitam terminauit. Mira fuit illius in rebus gerendis Prudentia, Benignitas, Charitasque in subditos singularis, quos etiam dum argueret, mirum in modum sibi deuinciebat. Dum Superioris sustinebat personam (quam tota animi contentione fugere, ægrè admodum, ac dolenter suscipere solitus est) vilia culinæ, & huiusmodi munia frequenter obibat. Vix præfectura finita ita cum alijs omnibus conueniebat, vt nullum prorsus antea acti muneris vestigium in eo remaneret, neque illum aliquando præfuisse verba, aut opera præferrent. Animorum bono nihil ipsi antiquius fuit, illius causa nulli labori parcere, nec minima negligere, nec maxima prætermittere consuevit; possent multa, eaque admodum præclara in exemplum adduci, sed est animus intentus compendio. Hoc præcipuè studio adductus est, vt Historiam conscriberet de rebus Iaponicis, nam putabat fore, vt qui eam legeret, desiderium conciperet maximum suppetias ferendi ijs, qui eius
latè

latè patentis Regionis Incolas ad vere Dei cultum informant, ne ob institutorum paucitatem tanta fieret animorum iactura: nimirum ex se ipso coniecturam faciebat, qui hanc Prouinciam omnibus votis exoptauerat; & in suam referebat indignitatem quòd ea sibi fors non obtigisset, eo vel maxime, quod iam olim cù alijs Ignatij Azebedi socijs fuisset ad hoc munus destinatus, & nescio quo casu ab ea expeditione prohibitus, oportunam Martyrium nanciscendi occasionē amiserit: quod ille non sine maximo animi sensu identidem narrabat; addebat verò, fortè se ob suam animi imbecillitatem futurum ex ijs, qui ad insulas remanserunt. Pauperiem adamauit semper, semperque coluit maximo affectu; ne depictam quidem imaginem secum deferebat, ex vno in aliud cubiculum cùm transmigraret. Verum inter alias virtutes omnes, singularis in illo obedientia fuit sanè omnibus numeris absoluta. Orationis studium mirabile. Vbicunque degeret corpore, Deo erat animo infixus, & si alia ageret, illa ipsa piè meditando materiam suppeditabant; vt dixerit ipse cuidam, cui sua credebat secreta, vix diem esse, in quo duodecim minimùm horas orationi non impertiret, nihil enim erat, quod eum ab hoc studio retardaret. De quacunque re agenda prius cum Deo consilia communicabat, & quoniam id erat omnibus persuasum, cùm anxietatibus, & mœroribus premerentur, seu oppugnarentur mali dæmonis incurfibus, illum libenter adibant non solum consilij causa, sed vt lucem à Deo, opemque exoraret, quos hilari fronte excipiebat ille, atque solatio, consilio, & oratione iuuabat. Aliquando ipse vtrò alium conuenit, atque diuino afflatus

spiritu futurae procellae praemonuit, simulque edocuit, qua ratione esset illi occurrendum iniuncto silentio. Patientiae, & mansuetudinis non minus praecleara documenta dedit. Graue facinus illi quondam falso impositum est, & quoniam res ita exigere videbatur, Societas suae, & illius existimationi consulere voluit, deditque operam ut Sanctissimi Domini nostri Nuncius aliquem delegaret, qui quaestione rite, & solenniter habita rem exploraret totam, quod ita effectum est, & quadraginta non minus testibus, iisque ferè primoribus oppidi, & veritas ipsa, & Patris innocentia constitit. Potrò calumniae Authores pudorem maximum, ac dedecus contraxerunt, ne verò aduersus illos publicè ageretur, Pater summa contentione prohibuit. At Deus illos impudè abire non permisit, nam breuè ad vnum omnes de dere poenas, idque vulgò animaduersum est. Causa delegatus cum acta ad Illustrissimū Dominum Nuncium referret, Patris laudes sine fine praedicabat, asseuerabatque nihil minus se de virtū sanctitate comperisse, vt posset in Sanctorum numerum recenseri, quàm cum Pontificis iussu de aliorum inquisisset vita, vt inter indigeros numerarentur. Caterum vitam bene, beateque transactam felicissimus finis excepit die Pauli primi Eremita sacro, qui ob peculiarem erga se religionem videtur eo die illum ad caelites locum deferre voluisse, vti omnes credimus, & Pater ipse ante quadriduum cuidam magna asseueratione praedixit. Habuit ad B. Virginem sub finem vitae dulcissimam orationem, qua impensum, & antiquum suum erga illam amorem satis testatus est, & filij, Matrisque conspectui, quem diu, & multum exoptauerat,

optauerat, toto inhians animo denique egit animam.

POSTERIOR hoc anno extinctus est P. Ioannes Roxas, hoc ipso in oppido natus, egit ætatis annos quinquaginta tres, in Societate nostra triginta septem, quatuor votorum professione facta anno millesimo quingentesimo nonagesimo, mense Maio. Superioris munere bis functus est, reliquum tempus Societatis nostræ officijs impendit. Fuit omni virtutum genere ornatus, quas non oportet omnes sigillatim referre. Summa fuit Religione erga B. Virginem, singulis sabbathis ipsius gratiam ieiunium obseruabat. Quò magis erga Deiparam pietas diffunderetur, Lauretanam historiam vernaculo sermone donauit. De Christi etiam vita maioris negotij lucubrationes in lucem edidisset, ni fuisset interim morte præreptus. Solitus erat interdum litteraria studia intermittere, alijs abiectiois & humilitatis officijs, & præcipuè quotannis hebdomadam vnã culinæ ad dicebat. Obedientiæ obseruantissimus fuit; nolebat sibi rationem reddi, ob quam res aut iniungerentur, aut prohiberentur; illam aiebat esse potissimam, quòd ita Deus vellet, ac Superiore interprete iuberet. Stomachi dolore quandoque validdè vexabatur, semel ferè deploratam salutem B. P. N. Ignatij precibus recepit, sed nunc postremò facto apostemate in ipso stomacho, æquo, ac patienti animo, vt solebat, id pertulit, quousque vi morbi confectus est.

HORVM veteranorum loco tyrones quinque bonæ expectationis aduenère: quorum vnus vocationis ardore, efficacitate, & constantia præstitit, nam plures sibi oppositos rupit obices, atque

initijs progressus respondent.

COLLEGIVM MVR- CIANVM.

REVERENDISSIMVS Dominus Episcopus singulari nos benevolentia complectitur: Quod habita bis in nostro templo concione satis ostendit. In Villena vrbe, ciuibus vehementer experentibus, Sacerdotes duo per quadragesimam morati sunt, & fructum maximum reportarunt; aliorum oppidorum votis satisfieri non potuit. Collegij exaëdificatio plurimū crevit mille quingentorum aureorum subsidio, quę nobis proximo anno dedit ciuitas; atque accedente plusculo pecunię, quod nos contulimus, quatuor gymnasia perfecta sunt; valetudinarium item, nec non tredecim cubicula extructa, quorum accessio domus angustias, quantum opus erat, dilatauit.

DVO ex nostris hoc anno obierunt. Vnus fuit Ioannes Baptista à Regibus recens ad Sacerdotium prouectus, egregie probus, & salutis animarum studiosissimus. Indicam expeditionem vehementer concupierat, oblatam suscipere non potuit, lethali scilicet morbo impeditus, nam sanguinem affatim vomebat è pectore. Nihilominus acceptis mandatis sese sine mora in iter dare voluit, vt mors illum in ea causa opprimeret, quę breui quidem subsequuta est. Alter Baptista Martinus nomine hoc etiam anno sublatuſ fuit, qui plures in Societate annos, in hoc Collegio rotos triginta degerat, sanctitatis fama nobilis, omnium ordinum hominibus carus, magno ciuium concursu,

curfu, pari dolore funus celebratum est, cunctis sanctum proclamantibus, nonnullis etiam vestis particulam, tanquam sacras reliquias arripientibus.

COLLEGIUM CARAVACENSE.

ANONÆ difficultas coëgit nostros, ut præter consueta in proximos officia, multorum egestati leuandæ animus, & studium appellerent. In vicinum oppidum duò ex nostris ad concionandum destinati sunt, tantusque fuit animorum motus, ut excipiendis confessionibus diu, noctuque vacarent, & vix sibi tempus facerent reliquum ad sumendum victum, & sacrum officium recitandum. B. P. N. Ignatij Imago superiori anno in templo nostro exposita, miram omnium pietatem, ac religionem erga ipsum concitavit. Nec desunt, qui peculiaria beneficia illi accepta referant. Fæmina ex præcipua huius oppidi nobilitate graui morbo vexata, cum ferè desperata salute monita fuisset, ut sese ad mortem compararet, preces ad B. Ignatium, & vota fecit pro valetudine impetranda. Mirum dictu. Patrem prope se vidit (dormiens ne, an euigilans non satis sibi est conscia) qui eam suavi voce alloquutus, bono animo esse iussit, mortem ab eo morbo non esse quòd timeat. Ipsa ingenti gaudio perculsa, elata voce clamitat, domestici accurrunt, sed rem nemini præterquam forori impertire voluit, atque obtinendæ valetudinis Ignatij merito haud dubiam concepit spem, cui omnino congruit euentus,

tus,

rus, nam continuè ita leuari cœpit, vt medicus cum primùm eam inuifit, causam cum admiratione sciscitaretur, ac breui tandem integræ valerdini restituta est. Duæ aliæ feminae parturienti difficultatem, & vitæ discrimen, applicita Ignatij syngrapha, tam cito euaserunt, vt qui aderant presentem numinis vim agnoscerent. Egrotus, qui sensus expers, ac panè mortuus rure inuentus fuerat, cum peccata confiteri non posset, quidam ex nostris adstantes hortatus est, vt in honorem B. P. Ignatij ter Salue Regina &c. recitarent, quo effectum est, vt proxima nocte sibi redditus, & peccata confessus, postmodû ex hac vita migrauerit.

MIRABILIS casus iuueni cuidam contigit, qui libidinis aculeis agitated, feminas perulante infectabatur; huic aliquando rusticanti dæmon feminae se specie obtulit, atque ad turpem consuetudinem inuitauit; annuit ille libentissimè, qui huiusmodi occursus captabat, & quæsita loci oportunitate, cum furens libidine obiectæ mulieris formæ inhiaret, repente efficta illa species, & inane simulacrum se ex illius manibus, oculisque eripuit; reliquit sibi superstitem factorem maximum, sanè authoris indicem. Ad hæc iuuenis ita cohorrui, vt ex subito pauore febris contracta, lecto decumbere opus habuerit. Porro ingrauescente morbo, atque periculo animaduerso, quendam ex nostris vocari iussit, cui rem totam aperuit, & confessione expurgato animo, protinus valuit corpore.

QVÏDAM chartarum ludo cum duobus alijs comitibus operam dabat, quorum vnus leui de causa alterum confodit gladio, simulque aufugit, quapropter & ille, qui adfuerat, sibi fuga consulendum

lendum putauit. Verum cum huc, illuc vagaretur, forte oppidum quoddam ingressus, iacentem in foro vidit mortuum hominem, pecuniamque ad funus ducendum precario colligi; & cum proximè accederet, planè cognouit illum esse, qui alterum se presente occiderat. Cum verò quæreretur, quo casu is fuisset extinctus, repertum esse aiunt vulnere transfixum, aliud nihil constare. Inspexit vulnus, atque animaduertit in ea esse corporis parte, in qua alterum vulnerauerat ipse; & Dei iudicia admiratus, qui malefactorum vicem rependit, ac simile sibi supplicium veritus, vt numinis iram à suo capite auerteret, pias sulcipere voluit peregrinationes in templa B. Virginis montis Serrati, Guadaluppæ, & Cæsaraugustæ, imo Romam vsque contendere induxerat in animum. Attamen cum in hoc oppidum peruenisset, fortè incidit in quendam ex nostris, qui domo prodibat, atque ab ipso aliquidne vellet, interrogauit. Substitit homo tacitus paulisper, & diuino impulsu respondit, animo se agitari, nec posse vlllo modo conquiescere, velle ipsi sua sensu aperire. Pater domum regressus rem totam, vt superius enarrata est, ab illo didicit, atque hominem solatus exactam criminum confessionem ipsi præcepit, remedium inquam sedandæ conscientia illud esse optimum. Acquieuit ipse consilio, & confessione sedulo peracta ita pacatus est, vt nihil præterea sibi quærendum putans, patriam, vxorem, & liberos repetere decreuerit.

Ex nostris Ferdinandus Toletus Sacerdos professus hanc vitam cum æterna commutauit, annos natus septuaginta vnū qui pessundata magnarum rerum expectatione, quam generis claritas, & sua

erga

erga Regem merita, ac præcipuè illius causa in Italia, Flandriam, & Angliam facta peregrinatio dabat, Societatem nostram meliore quidem spe ingressus est, & annos in ea exegit quadraginta magno virtutis exemplo, præsertim vero patientiæ, qua ægræ valetudinis incommodis perferendis opus habuit.

C Æ T E R A C O L L E - G I A.

IN Oropesano Collegio hoc anno res literaria melius quàm superioribus habuit, aucto non parum externæ iuventutis numero, & splendore. Collegæ Sancti Bernardi plerumque excellent, ex quibus tres lectissimi hoc anno Societati nostræ adiuncti sunt. Templum exædificari cæpit fundatoris impensa, & plus triginta mille aureis locatum est. Comiti Oropesano tanquam Collegij Patrono primùm hoc anno cereus more nostro delatus. Ille officiosissimis verbis recepit, atque inter alia dixit, pluris se facere huiusce Collegij patrociniū, quàm ditionem totam à maioribus acceptam.

O C A N I Æ humaniorum literarum studia vigent, atque ex longè distitis vrbibus viri nobiles filios suos mittunt, vt in conuictu sub nostrorum disciplina degant. Populus nostris muneribus diligenter excolitur. Cùm quidam è nostris concionem ad Moniales haberet, aderat fortè virgo nubilis, locuples, & formosa, quam parentes coniugio dare adornabant; atque ita Patris oratione permota pudicitiam adamavit, vt statim decreuerit

rit

rit monasterium ingredi, & suis omnibus summo-
pere renitentibus, nec proficientibus, voti com-
pos effecta est.

IN Bellomontano Collegio cum cetera opti-
mè sint, tum præcipue Congregatio Annunciatæ
plurimum viget. Res temporaria feliciter hoc an-
no successit fructuum omne genus vbertate, cum
alibi ferè tenuitas magna fuerit: Nobilis femina
aureos ducentos ad ornatum templi testamento
legauit.

IN Securitanum Collegium egregiè constat
Comitum de Santisteuan benevolentia. Si quis
nostrum ægrè valeat, afferri ad se iubent, nec re-
mittunt quousque confirmatis sit viribus.

DOMVS Probationis Matritana rei familiaris
angustia premebatur, quocirca pars Nouitiorum
in Villaregiensem domum commigrauit, triginta
restiterunt; Obijt vnus Ildephonsus Aluarus no-
mine, temporarius Coadiutor, post vnicum men-
sem in Societate actum, qui aliquoties Deum ora-
uerat, vt solatia sibi in mortis tempus reseruaret,
& planè visus est exorasse, nam summa cum iu-
cunditate ex hac vita discessit. Marchionissa à Ca-
marasa Fundatrix nostra, pro sua erga nos bene-
volentia mirabili, aureos quingentos in singulos
annos ad victum nouitiorum adiecit. Alius quo-
que ex Nouitijs patrimonium huic domui dele-
gavit, quod sexcentos aureos quotannis reddet;
subsidium non exiguum, sed animi promptitudine
multò minus. Sacellum exædificatum est, sed non-
dum eò translaturum Eucharistiæ sacramentum: id
vero vt fiat quàm primum, illustrissimæ feminae,
quæ in vicinia sunt, vehementer exposcunt.

IN Ceteris Collegijs disciplina Religiosa max-
imè

imè

imè viget, nostræ Societatis munera in proximos diligenter exercentur, fructus vbique est maximus. Quæ omnia non ideo negligenda, quòd consuetæ, & quotidiana, sed ideo prætermittenda, quòd sapius dicta sint.

P R O V I N C I A
A R A G O N I Æ.

S V N T in Aragonia Prouincia Socij quinquaginta duo supra trecentos, è quibus Sacerdotes centum triginta sex, & in his Magistri viginti quatuor, Scholastici nonaginta tres, quorum decem Magistri, Coadiutores centum quatuordecim, Nouitij viginti octo, qui omnes distributi in quatuordecim domicilia: Domum Professam vnam, Probationis item vnam, Collegia decem, ad duas Residentias. In Professorum domo Valentina triginta nouem; in Collegio vno minus; In Gandiensi Collegio triginta; in Casaraugustano plus sex; In Bilbilitano duodeuiginti; In Turiasonensi quatuordecim; in Barcinonensi quatuor & triginta; in Gerundensi vno minus; in Urgelensi decem; in Ilerdensi totidem: in Balearico triginta sex; in Domo Probationis Tarraconensi vndequadraginta; in Residentia Oscensi quatuor; in Perpinianensi vndecim. Vita functi sunt duodecim, in quorum locum successerunt duo & viginti. Missi ad Indos tres, Sacerdotes duo; Scholaris vnus.

DOMVS